

มีความคิดที่มีพลังและพูดคำพูดที่มีพลังเสมอ

วันนี้พ่อผู้ที่อยู่เหนือเสียงได้เข้ามาในโลกแห่งเสียงเพื่อที่จะพาทุกคนเข้าไปสู่สภาพที่อยู่เหนือเสียง เนื่องจากว่ามีประสบการณ์ของความสุขและความสงบอันลึกซึ้งในสภาพของการอยู่เหนือเสียง โดยการกลับมามั่นคงในสภาพที่สูงส่งของการอยู่เหนือเสียงลูกจะมีประสบการณ์ว่าตัวลูกเองมีความทัดเทียมกับพ่อในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของลูก ผู้คนในวันนี้ทดลองสิ่งต่างๆมากมายเพื่อที่จะได้มาซึ่งความสงบที่แท้จริงของการอยู่เหนือเสียง พวกเขาเฝ้าแต่นำวิธีต่างๆมากมายมาใช้ อย่างไรก็ตามลูกทุกคนเป็นตัวของความสงบ ลูกของมหาสมุทรแห่งความสงบ นายแห่งความสงบ ลูกมั่นคงในสภาพของการเป็นตัวของความสงบในหนึ่งวินาที ลูกมีประสบการณ์ในลักษณะนี้หรือไม่? ลูกได้ฝึกฝนที่จะเข้ามาในเสียงในหนึ่งวินาทีแล้วไปอยู่เหนือเสียงและมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูกที่อยู่เหนือเสียงในหนึ่งวินาทีหรือไม่? ลูกเป็นนายของประสาทสัมผัสของลูกหรือไม่? ลูกสามารถมาและแสดงการกระทำของลูกเมื่อไรก็ตามที่ลูกต้องการและทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพคาร์มาที่ของการอยู่เหนือการกระทำเมื่อไรก็ตามที่ลูกต้องการ สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่ามีความละวางในช่วงเวลาหนึ่งและมีความรักต่อทุกคนทุกสิ่งโดยผ่านการกระทำในช่วงเวลาต่อมา ลูกสัมผัสกับพลังในการควบคุมและพลังในการปกครองเช่นนั้นหรือไม่? สิ่งที่คุณในโลกพูดว่าเป็นเรื่องที่ยากนั้น ไม่ใช่แค่เป็นเรื่องง่ายสำหรับลูกที่สูงส่งเท่านั้น แต่เป็นเรื่องที่ง่ายอย่างที่สุด เพราะลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ผู้คนในโลกคิดว่า สิ่งนี้จะเป็นไปได้อย่างไร? พวกเขายังคงเฝ้าแต่เร่ร่อนไปทั่วด้วยสติปัญญาและร่างกายของพวกเขาในความสับสนนั้น ในขณะที่ลูกพูดว่าอะไร? ลูกจะมีความคิดบ้างไหมว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร? การถามว่าอย่างไรหมายถึงการมีเครื่องหมายคำถาม ดังนั้นแทนที่จะพูดว่า “อย่างไร?” เสียงที่ปรากฏออกมาจากลูกอีกครั้งคือ “นี่คือวิธีการที่มันเกิดขึ้น” การพูดว่า “นี่เป็นเพียงแค่วิธีการ” หมายถึง “ฟูลสตอป” เครื่องหมายคำถามเปลี่ยนไปและลูกใส่เครื่องหมายฟูลสตอป ลูกเคยเป็นอะไรเมื่อวานนี้ และลูกกลายเป็นอะไรในวันนี้? มีความแตกต่างเป็นอย่างมากใช่ไหม? ลูกเชื่อไหมว่ามีความแตกต่างเป็นอย่างมาก เมื่อวานนี้ลูกเคยพูดว่า “โอพระเจ้า!” และวันนี้แทนที่จะพูดว่า “โอเค!” ลูกพูดว่า “โอโฮ!” โอโฮ บาบ่าที่แสนหวาน! ไม่ใช่พระเจ้า แต่บาบา จากการที่ท่านอยู่ห่างไกล ลูกก็ได้พบพ่อที่อยู่ใกล้กับลูก ลูกได้แสวงหาพ่อและพ่อก็ได้พบลูกในมุมต่างๆอย่างใดก็ตามพ่อไม่ต้องทำงานหนัก ลูกต้องเพียรพยายามเป็นอย่างมาก พ่อมีคำแนะนำของลูก แต่ลูกไม่มีสิ่งนี้ ลูกทุกคนร้องเพลงแห่งความรัก บัพดาตา ร้องเพลงแห่งความรักแต่ลูกด้วยเช่นกัน บัพดาตาได้ร้องบทเพลงแห่งรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดทุกวันและเมื่อลูกได้ยินบทเพลงนี้จิตใจของลูกทุกคนที่มีความรักก็เฝ้าแต่รำไรในความสุข พ่อร้องเพลงเหล่านี้ทุกวันและเหตุนี้เองเนื่องจากเป็นอนุสรณ์จึงให้ความสำคัญกับเพลงเหล่านี้เป็นอย่างมาก อนุสรณ์ของเพลงของพ่อได้ถูกนำมาทำเป็นกิตติ์ จากการได้ยินเพลงของลูกๆ และได้เห็นอนุสรณ์ของประสบการณ์ต่างๆของการรำไรด้วยความสุข ของการมีความสุข ความปิติ และความสุขสันต์ ธรรมชาติ พวกเขาจึงสร้างภคัตขึ้นมา ดังนั้นจึงมีอนุสรณ์ของทั้งสอง ลูกได้พิจารณาตนเองและสัมผัสว่าตนเองเป็นผู้ที่มีโชคที่มีความสูงส่งเช่นนั้นหรือไม่? มีหลายคนที่ยืนยันว่าตัวเขาเองเป็นเช่นนั้น แต่มีเพียงหนึ่งก้ามือจากหลายล้านเท่านั้นที่มีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นเช่นนั้น การเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์หมายถึงการเป็นภาพลักษณ์ที่มีประสบการณ์ที่มีความสมบูรณ์และทัดเทียมกับพ่อ ให้มีประสบการณ์ของทุกคำพูดและทุกความสัมพันธ์ ให้มีประสบการณ์ของการบรรลุผลต่างๆจากแต่ละความสัมพันธ์ ให้มีประสบการณ์ของทุกพลัง ให้มีประสบการณ์ของทุกคุณธรรม ลูกสามารถนำเพชรพลอยของคุณธรรมมาใช้เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ คุณธรรมทั้งหมดเหล่านี้เป็นเพชรพลอยที่หลากหลาย ตามเวลาและสถานที่ลูกสามารถประดับตนเองด้วยเพชรพลอยของคุณธรรม ไม่เพียงแต่ลูกสามารถประดับตนเองเท่านั้น แต่ลูกยังสามารถให้ท่านคุณธรรมแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน พร้อมกับการให้ท่านของความรู้ การให้ท่านคุณธรรมก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณที่เป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ของคุณธรรมจะไม่ซึมซับข้อบกพร่องของผู้อื่นแม้ในขณะที่เห็นพวกเขา ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่ได้รับอิทธิพลจากข้อบกพร่องของผู้อื่น แต่แทนที่โดยการให้ท่านคุณธรรมก็จะเปลี่ยนข้อบกพร่องของผู้อื่นให้เป็นคุณธรรม เช่นที่ลูกให้เงินกับขอทานและทำให้พวกเขาร่ำรวย ในทำนองเดียวกันให้ท่านคุณธรรมแก่ผู้ที่มีข้อบกพร่องและทำให้พวกเขากลายเป็นภาพลักษณ์ของคุณธรรม เช่นที่การให้ท่านของโยคะ พลัง และงานรับใช้เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี การให้ท่านคุณธรรมก็เป็นการให้ท่านที่พิเศษด้วยเช่นกัน โดยการให้ท่านคุณธรรมแก่ดวงวิญญาณ ลูกสามารถทำให้ดวงวิญญาณสัมผัสกับประกายของความจริงแจ้งและความกระตือรือร้น ดังนั้นลูกได้กลายเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ของทุกสิ่งนั่นคือลูกได้กลายเป็นภาพลักษณ์ของ

ประสบการณ์หรือไม่?

วันนี้บาบาได้มาเพื่อพบกับลูกดัมเบิลฟอเรเนอร์เป็นพิเศษโดยเฉพาะ บัพดาดาได้บอกกับลูกแล้วถึงคุณสมบัติพิเศษของลูกดัมเบิลฟอเรเนอร์ อย่างไรก็ตามบัพดาดาเรียกลูกดัมเบิลฟอเรเนอร์ว่าผู้มีสติปัญญาที่กว้างไกล แม้กระทั่งจากที่อยู่ห่างไกลลูกก็ยังตระหนักรู้จักพ่อได้ด้วยสติปัญญาของลูกและประกาศสิทธิ์ทั้งหมด บัพดาดาความรักเป็นพิเศษสำหรับลูกที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลตามลำดับกันไปตามคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา ลูกทุกคนที่กลายเป็นแมลงเมาเป็นและได้บินมาจากประเทศของลูกเพื่อ อุทิศตนเองต่อเปลวไฟ หรือว่าลูกบางคนเพียงแค่วียนไปมาอยู่รอบๆ? การอุทิศตนหมายถึงการกลับมาหัดเทียม ดังนั้นลูกเป็นผู้ที่อุทิศตนตนเองหรือเป็นเพียงผู้ที่วนเวียนไปมารอบๆ? ประเภทไหนมีจำนวนมากกว่ากัน? ไม่ว่าลูกจะเป็นใครและไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไร บัพดาดาก็ชอบลูก อย่างไรก็ตามอย่างน้อยลูกก็ได้มาถึงที่นี่ด้วยความเพียรพยายามเป็นอย่างมากเช่นนั้น ดังนั้นจงพิจารณาตนเองว่าเป็นของพ่อเสมอและลูกจะเป็นของพ่อเสมอตลอดไป ความคิดที่มุ่งมั่นนี้จะทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้คิดเกี่ยวกับความอ่อนแอของลูกมากเกินไปเช่นกัน เมื่อคิดถึงความอ่อนแอของตัวเองแล้ว ลูกก็จะอ่อนแอมากขึ้น เมื่อพูดว่าลูกป่วยลูกจะป่วยเป็นสองเท่า “ฉันไม่ได้มีพลังเช่นนั้น ฉันไม่สามารถมีโยคะที่ดีเช่นนั้น งานรับใช้ที่ฉันทำก็ไม่ได้เช่นนั้น ฉันได้รับความรักจากบาบาหรือไม่? ฉันไม่รู้ว่าจะสามารถทำต่อไปได้หรือไม่” ความคิดเหล่านี้ทำให้ลูกแม้กระทั่งอ่อนแอยิ่งขึ้น อย่างแรกมายาจะพยายามในรูปที่เบามาก แล้วลูกก็ให้รูปที่ใหญ่ขึ้นและมายาก็จะใช้โอกาสของเธอในการกลายเป็นมิตรของลูก เธอเพียงแค่ทดสอบลูก แต่ลูกไม่ได้ตระหนักรู้ในสิ่งนี้และคิดว่าลูกเป็นเช่นนั้นและนี่คือเหตุผลที่เธอกลายเป็นมิตรของลูก มายาเป็นมิตรกับผู้ที่อ่อนแอ อย่าได้ให้เสียงของความคิดที่อ่อนแอออกจากปาก หรือแม้กระทั่งคิดเกี่ยวกับความคิดที่อ่อนแอของลูกซ้ำๆ เมื่อลูกคิดถึงสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าก็จะกลายเป็นรูปของลูก จงคิดเสมอว่า หากฉันไม่ได้เป็นของบาบาแล้วใครจะเป็น? ฉันเป็นของบาบา นั่นคือฉันที่เคยเป็นของบาบา ... ฉันจะเป็นของท่านในทุกวงจร ความคิดนี้ทำให้ลูกมีพละนาถะที่ดีและเป็นผู้เอาชนะมายา ความอ่อนแอเกิดขึ้นมาในภายหลัง ลูกไม่รู้จักรู้หรือตระหนักถึงสิ่งนี้และพิจารณาสิ่งนั้นว่าเป็นความจริงและดังนั้นมายาจึงทำให้ลูกเป็นของเธอ พวกเขาเล่นละครเรื่องสีดำ เขา(ราวัน) ไม่ใช่ชอทาน แต่สีดำคิดว่าเขาเป็นชอทาน เขาเพียงแค่มาทดสอบเธอและเธอคิดว่าเขาเป็นเช่นนั้นจริงๆ นี่คือการที่เห็นถึงความไร้เดียงสาของเธอเขาจึงทำให้เธอเป็นของเธอ ที่นั่นเช่นกันความคิดที่ไร้ประโยชน์และความคิดที่อ่อนแอใช้ในรูปของมายาเพื่อทดสอบลูก อย่างไรก็ตามสิ่งนี้เป็นเพราะลูกมีความไร้เดียงสาที่เธอทำให้ลูกเป็นของเธอ “ฉันเป็นเช่นนั้น!” แล้วโดยการทำให้ลูกพูดสิ่งนั้นมายาจึงสร้างสถานที่เพื่อตนเอง ลูกไม่ได้อ่อนแอเช่นนั้น ลูกมีพลัง ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกเป็นหนึ่งในกำมือในจำนวนหลายๆล้านคนที่ได้ถูกเลือกโดยบัพดาดา ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะอ่อนแอได้อย่างไร? การคิดในลักษณะนั้นก็คือการให้สถานที่แก่มายา ลูกให้สถานที่แก่เธอและจากนั้นลูกก็พูดว่าลูกต้องกำจัดเธอออกไป แต่ทำไมลูกถึงให้สถานที่แก่เธอเป็นที่แรก? ไม่มีลูกคนไหนที่อ่อนแอ ลูกทุกคนเป็นนาย ลูกมีความกล้าหาญและเป็นมหาเวียเสมอ จงมีความคิดที่สูงส่งนี้ ลูกเป็นมิตรร่วมทางของพ่ออย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกเป็นมิตรของพ่อ มายาไม่สามารถทำให้ลูกเป็นมิตรของเธอได้ เหตุใดลูกจึงมาที่มทรุบัน? (เพื่อทิ้งมายาไว้ข้างหลัง) มทรุบันเป็นไฟบุษยัญที่ยิ่งใหญ่ใช่ไหม? ดังนั้นลูกจึงมาเพื่อสังเวยทุกสิ่งในไฟบุษยัญที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตามบัพดาดาพูดว่า ลูกทุกคนมาเพื่อเฉลิมฉลองวันวิชาตสมิ(Vijaya Ashthmi) (ดาเซรา) ลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองพิธีของการแถมดีลักแห่งชัยชนะ ลูกกลับมาหัดเทียมและมาเพื่อเฉลิมฉลองพิธีของการแถมดีลักแห่งชัยชนะ ลูกทุกคนมีความฉลาดในการเลียนแบบและพูดว่า “จีฮา” สิ่งนี้เป็นคุณธรรมเช่นกัน ที่นั่นเช่นกันสิ่งที่ลูกต้องทำคือการเลียนแบบพ่อ การทำตามท่านหมายถึงการเลียนแบบท่าน นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายใช่ไหม? ลูกมาที่นี่จากประเทศของลูกและบัพดาดาก็ทั้งดินแดนของท่านไว้เบื้องหลังและมาที่นี่

บัพดาดาไม่มีครอบครัวหรือไม่? ท่านเองงานของทั้งโลกพักไว้ก่อนและมาที่นี่ คราวเรือนของครอบครัวทั้งหมดเป็นครอบครัวของพ่อใช่หรือไม่? สำหรับพ่อแล้วทุกคนเป็นลูกของพ่อ พ่อต้องให้หนึ่งหยดกับทุกคน ท่านมิได้ให้มรดกให้แก่พวกเขาแต่ท่านให้อย่างน้อยหนึ่งหยดแก่พวกเขา อัจชะ

แต่ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและมีความหัดเทียมกับพ่อ แต่ผู้ที่เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ ผู้ประทานพร แต่ผู้ที่ได้สัมผัสกับตนเองว่ามีความยิ่งใหญ่โดยรู้ถึงความแตกต่างเป็นอย่างยิ่ง แต่ผู้ที่เป็นผู้เอาชนะมายาโดยตระหนักถึงมายาอย่างสม่ำเสมอ แต่ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เป็นตัวของทุกพลัง แต่ลูกทุกคนในดินแดนนี้และต่างแดนที่อยู่อย่างหลุดหายไปในการรักซึ่งมีการสนทนาจากใจถึงใจกับพ่อที่เฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อ ผู้ที่ให้ความรักและการจดจำระลึกถึงของพวกเขาและส่งมาทางจดหมายด้วยเช่นกัน แต่ลูกทุกคนที่เขียนข่าวที่แสนหวานเป็นอย่างมากและให้ข่าว

ของความพยายามสำหรับตนเองด้วยความรัก บัพาดาได้เห็นลูกทุกคนเป็นส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าของท่านและให้ความรักและการจดจำระลึกถึง พร้อมกันนี้ท่านให้การจดจำระลึกถึงที่เต็มไปด้วยความรักและกล่าวนมัสตต่อลูกๆ ที่กลายเป็นแมลงเฝ้าและอุทิศตนต่อเปลวไฟ นั่นคือแด่ลูกเหล่านั้นที่กลับมาหัดเทียมกับพ่อในทุกย่างก้าว

เมื่อได้เห็นบราเธอร์และซิสเตอร์ที่เป็นมหาเถรดีทั้งหมด:

มีลูกประจำของลูกที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดที่เป็นเพชรพลอยพิเศษได้กลายเป็นเครื่องมือคุณสมบัติพิเศษของเครื่องมือคือทำให้ลูกเป็นเครื่องมือ บราห์มาบาบามีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งในตัวลูกทั้งหมดเนื่องจากสิ่งหนึ่ง ท่านมีความภาคภูมิใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องใด? บราห์มาบาบามีความภาคภูมิใจเป็นพิเศษในรูปของความเป็นหนึ่งเดียวกันที่ลูกๆ แสดงให้เห็นตั้งแต่ตอนเริ่มต้นด้วยการสอดประสานความคิดของกันและกัน ความเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นรากฐานของครอบครัวบราห์มินี้ ดังนั้น บราห์มาบาบาจึงมีความภาคภูมิใจในลูกๆ แม้ว่าท่านจะอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แต่ท่านก็มองเห็นกิจกรรมทั้งหมด

บัพาดาพบกลุ่มลอนดอน:

ลูกทั้งหมดคือผู้ที่กลายเป็นดอกกุหลาบทางจิตและเป็นดอกไม้ของสวนที่ไม่สูญสลายที่ไ้กลิ่นหอมแก่ผู้อื่นใช่หรือไม่? ลูกทุกคนเป็นดอกกุหลาบทางจิต และเมื่อได้เห็นลูกที่เป็นดอกกุหลาบทางจิตทั้งโลกก็ถูกดึงมาที่ลูก ลูกแต่ละคนเป็นดอกกุหลาบทางจิตที่มีค่ามาก ลูกมีค่าเหลือล้นจนสุดที่จะประเมินได้และเหตุนี้เองแม้กระทั่งเวลานี้ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกทุกคนก็มีคุณค่าเช่นกัน พวกเขาให้หรือรับแต่ละภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตด้วยคุณค่าเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นเพียงแค่อินธรรมา เป็นเงินหรือทองคำ แต่ก็ยังมีคุณค่าอย่างมาก พวกเขาให้ค่าเท่าไรกับรูปปั้นบูชาทองคำ? สิ่งนี้กลับมามีคุณค่าอย่างมากได้อย่างไร? โดยการเป็นของพ่อลูกจะกลับมาสูงส่งอย่างสม่ำเสมอ เฝ้าแต่ร้องเพลงแห่งโชคนี้อย่างสม่ำเสมอ ว่าโชคของนั่น! ว่า ผู้ประทานโชค! และว่า ยุคบรรจบพบกัน! ว่า ละครที่แสนหวาน! ลูกรู้วิธีที่จะพูดว่า “ว่า ว่า!” สำหรับทุกสิ่งใช่หรือไม่? บัพาดามีความภาคภูมิใจกับชาวลอนดอนลอนดอนเป็นเมล็ดของต้นไม้ของงานรับใช้ ดังนั้นผู้ที่อยู่อาศัยในลอนดอนก็เป็นเมล็ดเช่นกัน ผู้ที่มาจากสหราชอาณาจักร(UK)หมายถึงผู้ที่อยู่อย่างโอเคอยู่เสมอ ผู้ที่รักษาสมดุลของการศึกษาเล่าเรียนและทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่สัมผัสกับความก้าวหน้าในทุกย่างก้าวอย่างสม่ำเสมอ ในเมื่อลูกเป็นของพ่อลูกจึงมีมิตรของท่านและมีมือของท่าน ลูกทุกคนมีสิ่งนี้อยู่กับพวกเขา ลูกสัมผัสสิ่งนี้หรือไม่ ผู้ที่มีมือของพ่ออยู่เหนือพวกเขาจะปลอดภัยอยู่เสมอ ลูกเป็นผู้ที่มีความปลอดภัยอยู่เสมอใช่หรือไม่? มายาไม่สามารถมายังกุ่มที่โอเค มายาก็พูดด้วยเช่นกันว่า “โอเค! โอเค!” ตลอดเวลา และอ้อาลูกและจากหายไป สหราชอาณาจักรคือกลุ่มโอเคที่มีมิตรที่สูงส่งมาก ลูกมีมิตรที่ดีมากและมีบรรยากาศที่มีพลังและดังนั้นมายาจะมาได้อย่างไร? ลูกอยู่อย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ กลุ่มโอเคหมายถึงกลุ่มของผู้ที่เป็นผู้เอาชนะมายา

พูดกับกลุ่มมอริเชียส:

ลูกคิดอยู่เสมอว่าลูกเองมีโชคอย่างมากหรือไม่? ลูกได้รับอะไรอย่างเป็นโชคของลูก? ลูกได้บรรลุถึงพระเจ้าอย่างเป็นโชคของลูก ลูกได้รับผู้ประทานโชคเองอย่างเป็นโชคของลูก – จะสามารถมีโชคใดที่ยิ่งใหญ่กว่านี้หรือไม่? ดังนั้นลูกมีความสุขนี้อย่างสม่ำเสมอ เราเป็นดวงวิญญาณที่โชคดีที่สุดในโลกที่มีโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่ใช่เพียงแค่ “เรา” แต่ “พวกเราดวงวิญญาณทั้งหลาย” เมื่อลูกพูดว่า “ดวงวิญญาณทั้งหลาย” ลูกจะไม่มี ความซาบซึ้งแบบผิดๆ จากการมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณลูกจะมีซาบซึ้งที่สูงส่ง นั่นคือความซาบซึ้งทางจิตของพระเจ้า ดวงวิญญาณทั้งหลายมีโชคและแม้กระทั่งในทุกวันนี้โชคของพวกเขาได้รับการจดจำ ภควัตถุเป็นอนุสรณ์ของโชคของลูก เป็นโชคที่ไม่สูญสลายเช่นนั้นที่ได้รับการจดจำแม้กระทั่งแม้ในทุกวันนี้ จงเฝ้าแต่ก้าวต่อไปข้างหน้าในความสุขนี้อย่างสม่ำเสมอ กุมารเป็นอิสระจากบ่วง นั่นคือเป็นอิสระจากบ่วงของร่างกาย อิสระจากบ่วงของจิตใจ เพียงผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงเท่านั้นที่สามารถสัมผัสกับสภาพที่โอบยิบได้ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกละวางจากบทบาทของลูกและมีความรักต่อพ่อในขณะที่เล่นบทบาทของลูกในงานรับใช้และกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย
ลูกบางคนพูดว่าบางครั้งพวกเขาก็สามารถมีโยคะแต่ไม่ใช้ในช่วงเวลาอื่น สาเหตุของสิ่งนี้คือการขาดการละวาง เพราะลูกไม่ได้ละวางลูกจึงไม่ได้รับประสบการณ์และเมื่อไม่มีความรักก็จะไม่มีการจดจำระลึกถึง

ยังมีความรักมากเท่าไรก็จะมีอาการระลึกถึงที่ง่ายดายขึ้นมากเท่านั้น ดังนั้นอย่าได้เล่นบทบาทของลูกบนพื้นฐานของความสัมพันธ์ของลูก แต่เล่นบทบาทของลูกในแง่ของงานรับใช้และลูกจะอยู่อย่างละวาง จงเป็นเหมือนดอกบัวและอยู่อย่างละวางจากบรรยากาศของโลกเก่าและมีความรักต่อพ่อและลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์:

ดวงวิญญาณญาณิเป็นผู้ที่หลอมรวมคำ “แก้ตัว” และพบวิธีแก้ปัญหาในทุกสถานการณ์

***** โอม ชานติ *****